

PÍSEŇ O BARVÁCH

BARVY všecky, jenž rostú na poli,
kteréž nosí zemská rolí,
Buoh zjednal k své vóli,
co se to znamená koli.

5 Modrú barvu můdří chválé,
neb se v ničem nezkalé;
co činí, to všecko stálé,
protož jest ta hodna krále.

10 Bielá barva dobrú naději miení,
ale žeť se snadně ušpiní,
protož ji mnozí viní,
že z radostí smutek činí.

Šerá barva vyše sebe sahá:
kohož pravá milost přemáhá,
15 v tom nebezpečná váha;
varuj se jie jako vraha.

Červená barva u milosti hoří.
Pravá milost rovná se k moři;
ktož jí do starosti dvoří,
20 mušť býti pro ni v hoři.

Zelená barva jest lehké ceny,
ale jest snadna k proměněni,
libá ku pohleděni,
brzka také k proměněni.

25 Brunátnú barvu mnozí mají,
neb ta tajných věci tají,
ktož pravú milost znají,
múdří se s tiem často obierají.

Blankytná barva jestiť celá náděje.
30 Nedabaj toho, když se dobře děje,
tak jakž s věru přeje,
tiem smutné srdečko okřeje.

Černá barva smutek plodí,
vdovském se stavu hodí!
35 Komužť žalost v srdeci škodí,
mnohý člověk v ní tak chodí.

Žlutú barvu toto hanie,
nebť jest hnuta klevetanie;
nejednu pannu, paní
40 nebo svým jazykem lstimě raní.

Modrý květ ustavičnost zvěstuje,
blaze tomu, komužť ona přeje.
Milost, jejie milost
jestiť, jestiť mé utěšenie.